

התפלה אז אומרים המזמור והפסוקים הנ"ל ואח"כ אומרים ק"י². ובקיץ מר"ח אייר³ עד יום א' לפני יום כיפור⁴ אומרים תהילים בשחרית לפני התפלה, ואומרים ק"י, וא"א המזמור והפסוקים הנ"ל^א, אבל אומרים שיר היחוד והמזמור והפסוקים אחר התפלה, ואח"כ אומרים ק"י ב. ט, א]

מזמור תהלים

הגהות

א ושיר היחוד.

ב ומטעם זה אומרים לעולם תהילים קודם התפלה לפי שעיקר אמירתם הוא להברית המקטרגים כדי שיעלה התפלה בשלום אח"כ^א ומה יועיל להם ההצרכה אחר שהתפללו אם כבר ח"ו פגעו כמה מקטרגים בחפילתם אז אין ההצרכה מועלת כלום אח"כ.

ג [להלן דף קסג, א] וכל מי שמסיים תהילים בכל יום הוא מעולה מאוד כי הוא מביא אותו לעולם הבא, כמו שהראה לי האלוף והגאון מהר"ר אהרן בן האלוף והראש והקצין והפרנס מהר"ר וייצלמן במוך ספר ישן מאוד [ע"פ המובא בעמק המלך (אמ"ד תח), הקדמה שלישיית פי"ג, הוא ספרו של ר' אביגדור קרא על תהלי ק"ן], וכמו כן היה אדם אחד וגדול הדור בקהילה קדושה רעגנשבורג^א שכתב לאחיו והוכיח אותו שיאמר תהילים בכל יום ויום, ובה הלשון כתוב לו [בסוף ספרו של ר' אביגדור קרא הנ"ל]:

לכתוב לך טעם על המנהג המחפשט בכל מקום כעס ככהן כקטן כגדול לומר ספר תהילים דבר יום ביומו כאשר חלקוהו לשבע חלקים על ז' ימות השבועה, ויש מסיימין אותו בכל יום ומנהג אבותינו תורה היא, וסוד גדול הוא מפי מקובלים קדמונים, והוא זה כי המעוררים והמועדים והמקטרגים והמלשינים והשוטנים והמשחיתים רבו מאוד במעלה ובמטה, ועמד דוד המלך ע"ה ותקן מזמורים מלשון "לא תזמור" ו"זמיר עריצים יענה" והוא לשון כרימה להכריח כל מבקשי רעתו בכל שעה בכל עת [ח, ב] מייגעי עת כענין שנאמר "יפול מלךך אלף ורצנה מימין". וכן יש לכל אדם ואדם מיוחד מלאכי חבלה ושדים המריע ומחבל כאשר גלו חכמינו ז"ל, ע"כ ידוע מדע כי המזמורים מגינים בפני הפורענות ומלילים בפני הפגעים הרעים ודוחים את הגזירות והמקרים הקשים המפגעים לבוא לעולם על גוי ועל אדם יחד, ודע שמעתי מפי א"מ הקדוש הי"ד כי בשנת (ק"ע) [ק"י"ג], שנתיים אחר הגזירות נשאר ישוב אחד סמוך לערפורט שלא שלטו בו האויצים והיה מיושב בו איש מסכן וחסידי לא היה יודע כל וכל לבד פשטי המקרא, וזקן היה ונפטר כי בא יומו, וזמן למ"ד יום אחר פטירתו בא ונגלה בחלום לחכם אחד מופלג וחסידי שהיה דר בערפורט^א והיה עומד לפניו בתכריכין וספר קטן בזרוע אז אמר החסיד וכי אינך הוא האיש אשר קברנוהו פה ביום פלוני, א"ל כן אני הוא, א"ל ומה הספר הזה אשר לך, א"ל הוא ספר תהילים, ובאתי (להזכירך) [להזכירך] שתזהיר את בני הישוב ההוא אשר הייתי דר בו שיצרחו מן העיר וימלטו על נפשם כי כלתה עליהם הרעה וימלטו אל הקהילות, כי כל עוד שהייתי חי השלמתי וגמרתי ספר תהילים בכל יום כמה שנים בזכות זה האריכו בשלוה עד הנה, ומעתה אין מי יגן עליהם. והי צוקר ומפעם רוח החסיד ושלח שליח מיוחד בכתובת ידו לשם והזהירם, [והנה מקצתם] היריאים את דבר החסיד נמלטו ונללו, ומקצתם אשר נתיאשו מן הפורענות ונשארו שמה ולא השגיחו בדבר החסיד עד אשר (פגעו) [פגעה] בהם יד השם מידת הדין הי"ד. ומיום ההוא ששמע א"מ הקדוש ז"ל את הדבר הזה לא היה נמנע מלומר ספר תהילים בכל יום כפי ז' חלקים. ואחרי אחר אל (תרפס) [תרפה] ידיך ממנו, כי מי שהוא דש בו בספר תהילים הוא דוחה כל מיני פורענות וכל מיני פגעים רעים מעליו, ט, א] ומעל בני ביתו, ומעל כל משפחתו, ומעל כל בני דורו, ומגלגל וממשיך עליו ועליהם כל מיני שפע ברכות

2. ראה להלן (דף כט, ב) סוף שחרית, וכן אצל ר"י לסי' צ"ד.

שמש, סי' ר', י"ב. 4. וכן להלן, מחרת שבת תשובה, ואצל ר"י שמש,

3. ראה להלן, חודש אייר, ואצל ר"י שמש, בהגהה סי' קנ"ב.